

מדינת ישראל
הכנסת

פ.פ.

פרוטוקול מס' 8 / ג

מישיבת ועדת שירותים ציבוריים, שהתקיימה ביום
ב', א' בטבת, תשי"ד - 5.1.54, בשעה 9.00 בבקר.

נוכחים:

- א. אלטמן - היו"ר
- ב. מבניאל
- ח. בן-מאיר
- ב"צ הרמל
- י. יסעיהו
- ס. כפרית
- ב. כצנלסון
- י. ניצני
- ד. נצר.

מוזמנים:

מר בר-סלע - המנהל הכללי של משרד המעד.

סדר-היום:

- (א) סקירת המנהל הכללי של משרד המעד;
- (ב) בעיית העובדים הסוציאליים.

ב. מבניאל:

ברשותכם, אני פותח את הישיבה.

היום מתקיים בוועדת הכספים סיום הדיון
בשאלת סוויגן למסים, שאלה שאני העליתי אותה לסדר-היום, ולצערי
אני חייב להסתף בסיוף זה; לפיכך, אאלץ לעזוב אתכם בעוד רגעים
מספר.

אני מקדם בברכה את חזירתו של ד"ר אלטמן
אלינו, ומבקשו לקבל את ראשות הוועדה הזו לדיון.

ועתה, אמסור בקצרה מה עברנו עד כה:
חוק לפקודת העמדת עבריינים במבחן; קבלנו שתי מסלחות: מסלחת של
עוורים ומסלחת של העובדים הסוציאליים; טפלנו בעניני מוסדות
הילדים במעברות וסיכוני עולים.

אם מינני טועה, עומדים בפנינו כרגע:
1) חוק הסברות, שהועבר אלינו לאחר הקריאה הראשונה בכנסת, ואנו צריכים לתת לו את הצורה הנכונה; 2) סוכס מצלנו לפנות ועדת לבדיקת סולם העדיפויות בהוצאות משרד הסעד, וסיוע למשרד זה בגרימת לחץ על המוצר להשיג את התוספת הדרושה לסעד; 3) דיון על בעיות הסעד והבריאות בטדינה. 4) נציגותנו בעניני התקציב לקופ"ח.

בקטר לסעיף הרביעי, ברצוני לרענן את זכרונכם: בזמנו, סוכס שנמנה שני נציגים מביננו לוועדה שמינה שר הבריאות בקטר לקביעת סודר השתתפות הממשלה בתקציבי קופות החולים הטובות. שני הנציגים האלה הם: גב' נצר ואנכי. אני בכון להמטיך בנציגות זו, אך מכיון שמינני חבר לוועדה הזו, לא טן הנסנע יהיה להחליפני; גם לחלוטים הנני טוכן. אסכים לכל טה שתקבעו לאחר טכן.

אני חושב שבה העליתי את כל הדברים שהיו בדיונים שלנו טמוז טלמתי את טקוטו של שר אלטטן. אם מינכם טתנגדים טר אלטטן יטלה את טקוטי.

ג. נצר:
ביחס לחברות בוועדה לעניני התקציב לקופ"ח ברצוני לוטר, כי טוקדם לטפוט טהו ערך ההשתתפות שלנו. נראה לי, כי כשהוועדה תכנס לעבודה נדע טה יראו פני הדברים, אז אפטר יהיה לקבוע על החברות הפרטונלית.

ב. מבניאל:
לי נראה טצריך להיות קטר הדוק בין הטטרדים.

ברצוני להדגיש ולוטר, כי אני מטליך בכנות להחליפני בחבר או בחברה אחרת של הוועדה.

טר בר-טלע:
אבקט, ברטוטכם, להעיר כמה הערות לדברים שהוטטעו ביטיבה האחרונה ולפני האחרונה.

ראשית, ביחס לעוורדים; טאחר שהתפתחו כמה ענינים, אזי ברצוני להביא זאת לידיעתכם: כולנו טודים שהעוורדים הם טוכי גורל, וכולנו רוצים לבוא לעזרתם. אולם, הם טעמידים את עניניהם בצורה כזו שמי-אפטר בטום פנים ואופן לבצע טטהו לטובתם.

בקטר ל-12 הבנות בבית-החלוצות טבנתניה: היה טו"ט טפוטך וטייגע עד אשר עלה בידינו להטיג את הטכטת המוצר לכך. והנה, לאחר טהן טלחו את הטכתב הטפורטס וקבלו מיזה טהוט עדוד, הן באו לידי החלטת טהן מינן עוזבות את בית החלוצות. ובקטר לכך בקטתי את היועץ הטטפטטי של מטרדנו והטנהל הטחלקה לטקום טוציאללי לבוא עם הבנות בדברים, וינסו להטפיע עליהן. ונוסף לכך כתבתי והודעתי להן, כי אנו טוציאים אותן לתקופת הכטרה וליטוד, וכי מיננו טתחייבים להחזיקן למטך כל יטות חייהן. כל הדרכים הללו מינן עוזרות, וכל 12 הבנות מטרבות לצאת טבית החלוצות; הן רוצות טנתחייב כלפיהן לגבי עתידן. 7 הבנות מהטעברות טוענות שהטקצוע בו הן התטחו מיננו טתאים להן.

אקריא בפניכם קטע טפגיטת היועץ הטטפטטי ווטנהל הטחלקה לטקום טוציאללי במטרד הסעד עם 5 הבנות בוטרות בית חנוך העוורדים בירוטלים:

"טר ברטוד: באנו הנה בטם הטטטלה לטטוד לכך כי באחר בינואר 1954 יפתח בבית-החלוצות בנתניה האגף בו תוכלנה ללטוד ולקבל את הכטרתכן הטקצועית על טבת טאחר-כך, כתום טבת שהותכן בטוטד זה, תוכלנה לעטוד ברטות עאטכן.

הממשלה מצערת על הדחוי שחל בפתיחת מחלקה זו עבורכן, כפי שהובטח לכן עם תום שנת הלימודים תשי"ג, כי כבר ב-1 לספטמבר ש.ז. תוכלנה לעבור לט"ס. האחרון שחל בסדורכן שם היה בטל סיבות בלתי-חלויות בנו ואין לנו אלא להצטער על כך.

עם זאת עלי להודיעכן כי במקרה ולא תקבלנה את הצעת הממשלה לסדורכן בנתניה, נהא נאלצים לנקוט בכל האמצעים העומדים ברשותנו להעבירכן סגאן למספחותיכן, ללא כל סדור אחר. פרטים על הלימודים והעבודה בנתניה ימסור לכן מר סוקוליק.

סרגלית כהן: אין הדאגה לעתידנו צריכה להצטמצם בגבולות של שנה אחת בלבד, אלא גם לעתידנו הרחוק יותר, לאחר שנת הלימודים הזאת בנתניה ומאחר שאין אנו רוצות ואין אנו יכולות לחזור לבתינו, לא נוכל לקבל את הצעתכם בכללה.

שושנה צוראני: כיצד אפשר להחזיר אותנו למספחותינו ללא כל סדור בחיים? הרי במוסד זה למדו אותנו שהעורך חייב לעבוד ולא ליפול למעמסה על מספחתו או על הצבור. אני מצטרפת לדעתה של סרגלית כהן שבשום פנים לא נסכים לחזור הביתה ללא סדור לעתיד.

הטעב הזה יוצר טעב ללא בטוא.

בעטתה פעולה להסתחרר מהסבוגרים. הסבוגרים תפשו מקומות המיועדים לילדים מבית החינוך. כ-25 סבוגרים הוצאו. כיום נמצאים בבית חנוך עוורים 100 איש בערך. עומדים להתקבל לבית חנוך זה סבין העומדים בתור, עוד 15 ילדים בגיל 8-14. אולם אי אפשר להכניסם מפני שאין מקום עבורם. עדיין לא הוצאו ט"ס הסבוגרים.

ביחס לחמשת הבנות שחזרו למוסד: נכון הוא שבזמן שהוצאו הראשונים, נעשו כל האמצעים לסדרם: הכניסו אותם לשיכון, סודרו בעבודות, הוכנסו לקאופרטיבים.

החיים במוסד יוכלו להתקיים רק אם החניך ידע שזהו מוסד חינוכי ושצריך להימצא בו רק עד תום לימודיו; אין המוסד חייב לדאוג לשיקומו, לסידורו. כל עוד מצד גורמים שונים נגד תנאים אלה של המוסד, הורסים כל תכנית להמשך קיומו של המוסד. כל חניך שגומר את לימודיו איננו צריך לבוא בתביעות שלא המוסד ולא הממשלה יכולים לעמוד בפניהן.

לגבי הבנות, אנו רשאים לנהוג בהתאם לחוק. הן גמרו אמנם את לימודיהן, אולם לאחר שהן בקרו בבתיהן וראו את ההבדלים בתנאים שבין בתיהן לבין התנאים של המוסד, הן מסרבות לחזור כעת לבתיהן.

אנו בעצם מתכננים תכנית למספר בנות. מישהו הציע להקים שיכון עבורן; אפוא בקומה העליונה יהיו חדריהן, ואילו בקומה התחתונה בית-מלאכה. וישנה תכנית אחרת, שלמעשה יש צורך לפזר את העוורים בין הפקחים.

כפרית: האם אין איזה שהוא שאלון בו נחתם הבער או הנערה בהכנסו למוסד? (מר גר-סלע: כן, ישנו דבר כזה. מבחינה מספסית יש לנו כל הזכות להוציאם.)

ג. כצנלסון:

ברצוני לשאול אם הוזמן לישיבה זו ד"ר
בטיט, בקשר לאשפוז סקרים סובייטליים.

ב. אבניאל:

אני בקשתי להזמין, ויש לי הרושם שהוזמן.

מר בר-טלע:

אנו עכשיו עורכים סקר, מולם המספרים הנמצאים
בידינו, וגם המספרים של "מלבן" אינם נותנים
תמונה מדוייקת על העוורים בארץ: 600-800 עוורים ישנם בארץ. מספר
זה כולל את העוורים שבבית החנוך. כפי שאמרתי, אנו עורכים מפקד
חדש של העוורים, ואינני יכול לתת מספרים מדוייקים כעת.

התוצרת הנקנית ע"י הממשלה היא בערך 200 טלף
לירות בטנה. ואם לחשב יום עבודה רגיל של עוור, הרי הוא מסתכר בערך
6 לירות ליום, או 150 לירות בקירוב בחודש; בתעטוקה זו אפשר להעסיק
70 איש. התוצרת עלולה להיות הרבה יותר גדולה מהתוצרת הזו במקרה
שנכלול את הרטריות הסקופיות בתוך מספר זה.

כפי שאמרתי קודם לכן, אנו עורכים מפקד חדש,
ולפיו אנו נוכל לקבוע כמה עוורים נוכל להעסיק. אזכיר שה שאמרתי
בישיבה הקודמת, כי הוסכם ביני לבין מר פסמן להקים מפעל טריגה לסוודרים.
דבר זה תלוי בשיווק הסוודרים.

אנו רוצים להבטיח|לנסיון הקמת מפעל הטריגה
שיועסקו בו 20 עוורים; יחד עם זאת אנו מעוניינים להבטיח את השיווק.
יתכן ולא יוכלו לעמוד בהתחרות, וטר פסמן אומר כי יתכן גם שהסוודרים
יעלו יותר ביוקר. נוכל להבטיח את השיווק ע"י כך שנמכור למשטרה או
למשרד הבטחון, וכאן הם מחוייבים להבטיח לנו לקנות תוצרת זו. ומיד
לאחר שנקבל הבטחה כזו - נוכל לפתוח את המפעל הזה. והיה, אם נמצא
שהקולוציות מתאימות - נוכל להרחיב את המפעל הזה.

אני חושב, כי בעזרת ועדה זו, נוכל להעביר
דבר זה על הפסים.

ט. כפרית:

לא נוכל להיכנס לאיזו שהיא התחייבות טרם
סנדע את הקולוציות; איננו יכולים לאלץ את
המשטרה לקנות תוצרת זו, כשאנחנו יודעים את טיב התוצרת, טחיר התוצרת.
ועדת השירותים לא תוכל להיכנס לעובי כל הענין הזה.

מר בר טלע:

אני מתכוון לתקופת הנסיון. גם אם התוצרת
תעלה ביוקר יותר מאשר המחיר אותו מסלמים
משרד הבטחון והמשטרה, הרי ה"מלבן" תתן סובסידיות.

ביחד למחיר: במקרה שנעצמו ניווכח כי
הקולוציות אינן מאפשרות להמשיך בייצור הסוודרים, אזי בכלל בפטיק
וזה יהיה בבחינת נסיון שלא הצליח.

ט. כפרית:

אינני חושב שאנו נתנגד לכך. הפניה צריכה
לבוא בתור מכתב מצדנו.

ד. נצר:

אינני יודע אם נוכל כבר לפנות במכתב; אלא
אנו שמענו זאת ונראה כי יש צורך לברר ענין

זה.

טר בר סלע:

בישיבה האחרונה במסר תזכיר ע"י העובדות הסוציאליות, קראתי אותו רק לאחר הישיבה, וביחס לזה בדאוני לומר כי אני מצטער שהארגון הוציא מתחת ידיו כל כך לא מתוקן. אני מבין שיטנה רגישות מסוימת שמביאה את העובדים הסוציאליים לידי הצטת-יתר שהם אנשים בעלי מקצוע וכו'. מתוך כך הם באים לידי הפרזות שאינן קיימות במציאות.

דובר על היחס בין מספר של העובדים הסוציאליים ובין העובדים האדמיניסטרטיביים. אני מבין שחברי הכנסת התעסקו בבעיה, והבינו בודאי שגם במסרד הבריאות מספר הפקידים המקצועיים הוא הרבה יותר קטן ממספר העובדים האדמיניסטרטיביים; אני מתכוון לעובדים העובדים באפסנאות, בהנהלת החשבונות וכו'. אלה הם פקידים רגילים. הוא הדין לגבי מסרד החינוך ומסרד הסעד. עבין אלה מדגישים ומציינים שתכנון, ריכוז וביצוע הדברים נעשים ע"י אנשים מקצועיים. ולכן, אין להסיק מתזכיר זה שהוגש ע"י ארגון העובדים הסוציאליים שום מסקנה.

(ב) עבין הגזברות: המסרד שלנו הוא שונה ממסרדים אחרים בזה, שהעובדים המנהלים את העבודה הסוציאלית עבדו בתקפיד מעין זה מתקופת הוועד הלאומי, ואז לא היו כל הסדורים האלה, כמו בזברות וכו'. ואף אם נתקלו באיזה שהוא קושי, הרי הדבר הסתדר בצורה פרטיזנית; מה שלא כן מאז קום המדינה. היו לנו חלופי פכתנים, וכעניינים מסויימים התגברו, ובעניינים אחרים לא עלה בידינו להתגבר.

התקציב שלנו הוא בעצם המסרף את הפעולות. הוא מתחלק לטלטה ענפי פעולה: הפעולה הנעשית ע"י הרטויות המקומיות ואטר חלקנו הוא - א) בהקצבות מסויימות (ב) בארגון ופקוח על העבודות הענף השני הוא, העבודה בטעברות ובמקומות בלתי-מאורגנים. המעבדות עצמן מתחלקות עכשיו לשני טובים, והן ברובן מסתייכות לרטויות סוניציפליות, אשר הטיפול בעבודה הסוציאלית נעשה ע"י הרטויות המקומיות, אולם בתקציבו המלא של מאה מחוזים של מסרד הסעד. יתר הטעברות שאינן מסתייכות לרטויות המקומיות, נמצאות בטיפולן היסיר של הלשכות שלנו.

הענף השלישי הוא, הסירותים הארציים

מסרד הסעד מקיים אותם.

אטר לרטויות המקומיות: זכונ הוא שנקומות רבים פתחו, בעיקר בערים הגדולות, הרטויות המקומיות את העבודה הסוציאלית, והתקציבים גדלו במידה רבה בסעיפי הפעולות, ופנן הרטויות המקומיות מתלבטות בבעיות התקציב. השתתפותנו בתקציבי הרטויות המקומיות למעשה מהווה חלק לא כל כך גדול. אין לנו מספרים מדוייקים, אבל זה לא פחות מ-5 מיליון לירות לכל הרטויות המקומיות. ובכן, מובן שכסמדרים על סכום של 5 מיליון לירות, הרי בשלושת הערים הגדולות אחוז השתתפותנו הוא קטן, אך גם סם איננו מספיק.

קבענו אמנם פריבציפ, והוא נקבע לפנינו בואנו למסרד הזה מבלי להביא בחשבון את המסכורת למנגנון עצמו וכולל גם את העובדים הסוציאליים. זה נעשה מתוך כוונה לעודד את עצם הפעולות. וכאן בא הקושי הנוסף: כשאנו רוצים להציע לאוצר או לנתח לעצמנו, מה הם הצרכים של הרטויות המקומיות = הרי אנו מודים כי קשה להגיע לנתונים אלה. אתה יכול להסיב מהרטויות האלה את הטיפול, אך הואיל והמצב הוא קשה אזי הן מתנערות מכל טיפול מחוסר השתתפות בתקציב.

הרטויות המקומיות נהנות מסעיפי פעולה טובים, כזונ: סירות המבחן לנוער. זהו סירות ארצי, ותקציבו הוא 160.000 לירות. הוא בעיקר מרוכז בנבולות תל-אביב, חיפה וירוסלים. אמנם קציני המבחן משרתים גם את הפריפריה, אבל החלק

הקטן שהוא במעוט - ויט חלק בארץ כ-40% ממספר התושבים, אשר
סס בכלל אין סירותי מבחן. אם אנו מחזיקים, נאסר, 12 קציני מבחן
בתל-אביב, אז זה נוסף. הטדנציה שלנו היא להעביר זאת לעיריה.
זה צריך להיות כלול בתוך הסירות המקומי. בסנים האחרונות העיריות
מפחדות לקבל זאת גם אם אנחנו מתחייבים לממן את כל זה. וכזה צדקת
העיריה מסום שהתחייבותנו היא רק לשנת התקציב הקרובה, והעיריות
חוטטות שאם זה יעבור לרשות העיריה, אזי מסרד הסעד יחנער מזה ולא
ירצה לטאת בזה אחרי כן.

הטיפול הסוציאלי כולו, חוץ ממספר רטויות
מקומיות, שאנו לאט לאט מוציאים את הסתתפותנו במאה אחוז בהחזקת
המנגנון. כל עוד שטיפול הוא במעברות, ובחקופה הראשונה בסיכונים,
הרינו מסתתפים בהחזקת המנגנון. כאסור, את המנגנון עצמו אנו לאט
לאט מוציאים ומעבירים לרטויות המקומיות. חוץ מזה ישנו סעיף שליסי,
והוא - אותן המעברות שלא הצטרפו לרטויות, ואז זה נמצא במטאת האחוזים
על חטבון מסרד הסעד.

מה הם יתר סעיפי הפעולה? - פה אעזר
בתקציב עצמו. אגב, בישיבה האחרונה שמעתם הד על צרופס של סיכונים,
ואחד מהם זה "יד המעביר". כידוע יד המעביר ורמת החייל היו ללא
סטטוס סוציאלי. מה-1.4.53 צורפה יד המעביר ורמת החייל לעיריית
תל-אביב. בסיחתי הראשונה שהיתה לי עם הגזבר והסנהל המחלקה לעזרה
סוציאלית, בקסתי שיזדרזו להעביר את הסירות הסוציאלי לעיריה, אבל
ידעתי שדבר זה יקה זמן. חכינו שלטה חודשים, ובערך ביולי, תבעתי
את העברת הלסכה הסוציאלית, ואסרתי כי אינני מתכוון להרוויח פה
את הכסף שהוקדט לזה, וכי אני מוכן להעביר את הכסף לשם כך.

העיריה הודיעה שאיננה אחראית לכך, ואז סגרנו
את השלכה, ומאז המצב הוא ללא נשוא. האנשים אינם מקבלים טום טיפול,
והם מתרוצצים בין הלסכה לבין מסרד הסעד. אני חוטב שהטפול לא היה
בסרד מצד עיריית תל-אביב. ברור, שכל הסירותים, כמו מאור וכו', עוברים
לעיריית תל-אביב. ביחס לפעולות אחרות אסרתי: בתקציבנו יש 200 אלף
לירות שהם לטיפול בנפגעי המלחמה. וכאן יש לנו שני סוגים של טיפול
בנפגעים: א) נכי מלחמת העולם השניה; ב) נפגעי מלחמת השחרור.

ביצוע הפעולות הללו נמצא עדיין אצלנו,
ובכל 3 חדשים יש לנו מו"מ עם האוצר, כי אנו טוענים שטוב היה אם
האוצר היה מקציב לנו כספים למטרה זו. הטיפול הוא ב-250 מספחות
המקבלות לפי מה שנקבע ע"י המסרד לנפגעי מלחמת השחרור, אשר בזמנו,
היה מסרד מיוחד. התקציב לסעיף זה הוא 140 אלף לירות.

יש לנו תקציב בטכום של 560 אלף לירות
בערך לסוסדות המיוחדים לנוער עברייני ולנוער לקוי בשכלו, כגון:
המוסד לחרטים-אלמים, המוסד בכפר-טבא; ובראשון לחודש זה אנו
כבר מתחננו מוסד למבוגרים בגבעת-סם ע"י הר-טוב, והוא בנוי על יסודות
עבודה. אנו חושבים לרכז שם 60 נער ונערה. זוהי בעיה קשה מאד,
מסום שהחזקה היא יקרה, ויש הטכום עם ההורים שאם ישתתפו בהחזקה.
החזקה תעלה בערך 60-70 לירות.

אחר-כך יש לנו תחנות-יעוץ, שהם ממעלים
ארציים, ונהנים מהן לטבות רבות, לא רק בערים אלא גם בערי השדה.

כמו כן יש לנו מכון להכשרת עובדים סוציאליים,
המקיים בית ספר קבוע וקורסים טונים. אנו נותנים תמיכה לבית-ספר
לעובדים סוציאליים בתל-אביב. הכנסנו בתקציב הסוטר הזה הקצבה של
5000 לירות לבית ספר זה; ועתה, 7500 לירות בהסתתפוט. אנו נעזרים
בבית ספר זה ע"י קורסים טזורזים.

אצל הערבים יש לנו בעיה מיוחדת במינה.
אנו טעונינים שהלומדים יהיו מוסלמים, אך קשה להטיג מוסלמים בעלי
השכלה.

ישנו עוד סעיף והוא, קרן קונסטרוקטיבית, בסכום של 70 אלף לירות. זוהי מחלקה המטפלת באופן ארצי. סכום זה מתחלק ע"י הלשכות בטביל שכונים, כדי להוריד את האנשים מהתמיכה החודשית ולהעבירם לטיפול בלתי-תלוי. לבעיה זו עדיין לא מצאנו פתרון מכיון שלא מצאנו את האנשים המתאימים שיטפלו. בהקמת מפעלים, הטבת החומרים וטיוק התוצרת. ישנם מפעלים כאלה, ומתקיימים בהצלחה. אני מכיר מפעל כזה בבני-ברק; עובדים שם 120 אנשים בשתי מסמרות והם מטתכרים יפה. המפעל הוא מתפרה, סריגה אריגה, רקמה, ושאר מיני עבודות עדינות. תוצרת זו מסווקת בחלקה בחו"ל. בעיית בני-ברק נפתרה עם הימצא האיש המסחרי המתאים, שהפך את המקום לעסק מסחרי. אני לפעמים מבקש לראות את התוצרת, אזי אומרים לי שאין להם דבר מוכן מסוגם שהכל נמכר.

הבעיה היא קשה לגבי חולים עמוסי המטפחות. לשכות העבודה פוסלים אותם מיד; מיד אומרים כי הוא איננו מועמד. אני מבין את מצבן של הלשכות - אין להם עודף של אפשרויות סדור בעבודה.

העולים טרובי המטפחות הם בעיקר מעדות המזרח בגיל 50-55; הם טטופלים בילדים קטנים, והם אינם מועמדים כלל בלשכות העבודה. יש למצוא לאנשים אלה מקומות עבודה שיוכלו להתפרנס טובה. לדאבונו, עד היום לא התגברנו על בעיה קשה זו. כל מה שעשינו בטוח זה הוא, הקמת מחלקה לטיקום סוציאלי. נעשו התחלות יפות.

אם אני סוקר עכשיו באופן כללי את הפעולות הללו, הרי עלי לסקור שבאותה מחלקה אנו עוזרים קודם כל לסדור זקנים. בעיה זו היא מיוחדת במינה בישוב במציאות שלנו. יש דואג לזקנים מבין העולים החדשים. "מלבן" עשה ועושה רבות בטוח זה. סדור זקן במושב זקנים עולה 1200 לירות, זהו תשלום חד-פעמי.

ישנם כמה מושבי זקנים שנמצאו בכל רע עם שנוי המצב הכספי במדינה, ואז אנו ראינו שהיו מושבי זקנים שקמצו בתזונה. הוטפנו סכומי כסף בשביל מקרים מסויימים באותם מושבי זקנים שאינם בעלי רכוש. בתקציב של השנה הבאה הכנסנו סעיף של מינוי מפקח על התזונה במושבי זקנים.

אנו נביא חוק פיקוח על סוסדות צדקה.

בסיום ברצוני לומר משהו בקשר לפרדס-חנה. לפני זמן מה היינו בבקור עם השר שם. המצב בפרדס חנה הוא בכל רע, זוהי דטורליזציה גמורה. להחזיק אנשים עם מטפחות בתנאים כאלה, ויש מהם רבים שגרים זו השנה החמישית שם. לאחר בקורו של השר שם, אמרנו שיש לחסל את פרדס חנה ויהי מה. ואכן העליתי הצעה.

יש שם 3 סוגים של אנשים: 340 מטפחות סצדיכות לצאת לסדורים קונסטרוקטיביים; 400 מטפחות המטופלות בילדים, ראש המטפחה או שהוא זקן או עורר וכו'; מטפחות אלו אינן בתוגנת לסום סדור. באתי בהצעה ואמרתי: הסוכנות תקציב לכם שכונים, ונפזרם בין הישוב הוותיק, באמר בכל מושב ותיק נשכך 4-5 מטפחות, הכל לפי המצב. אנו - הממשלה - יחד עם הסוכנות נקבל על עצמנו לטפל במטפחות כאלה עם הילדים; הילדים יגדלו ויהיו נורמליים. הכוונה שבמכנית זו, היא לא לקלוט אותם כפי שעשינו בבאר-שבע וכו'.

ובכן, קיימנו פגישות במסדרנו, עשינו עבודת סקר, ואני צריך לומר שפנינו אף להרצפלד ובקטנו עזרתו, ודבר זה מצא חן בעיניו, אולם דבר זה עדיין לא התקדם. אינני יודע אם החלק הזה יתגסם מיד. זהו בזמן סדור. ראינו כי כדי לחסל את פרדס חנה יש להוציא כסף חד-פעמי שהוא בערך 200 אלף לירות, הוצאה זו היא עבור קניית רהיטים וכו'.

התמיכות שאריות להינתן למשפחות אלה
טגיעות ל-700 אלף לירות לשנה.

אם תכנית זו תתבטל, אזי נצטרך לתמוך
במשפחות רבות במסך תקופה של 6-7 חודשים.

ישנם לא מעט מקרים מבין משפחות אלו
שסמדרות בעצמן.

אנו עוטרם במו"ט עם הסוכנות כדי לחסל
את פרזס חנה. יש לקחת בחשבון שזהו פרוצס שיהיה פשוט.

כתוצאה מישיבה שהיתה אמטול והיום, ולאחר
שהספקתי גם לטוחח על ענין זה עם הסר, ברמה שתכנית זו היא ברת-ביצוע.

ט. כפריתו
בישיבה האחרונה שאלתי כמה שאלות ולא
קבלתי תשובות עליהן: (א) מה הסר עושה
עכשיו בקשר להספקת לבוש לתושבי המעברות ושכונת עולים?

(ב) בקשר עם התשלום ללשכות האזוריות,
המטפלות במקרים סוציאליים למפעל ההזנה: מהי סידת ההסתמפות במפעל
ההזנה אשר הועבר למחלקת החנוך?

(ג) מהי סידת הפגור של תשלומי האוצר
לתקציבי הסעד? שמענו כי הפגור הוא ב-4 חודשים. רצייתי לדעת כיצד
סמטור ענין זה.

ד. נצר:
לא שמעתי מהו התקציב הכולל לעזרה
למשפחה טטעם מסרד הסעד.

בקשר לפגורים: מה עושה מסרד הסעד כדי
להתגבר על הפגורים הללו?

ז. טברסקי:
שמענו שקיימת קרן להלוואות בסכום די
נכבד - 120 אלף לירות. רצייתי לדעת, מהו
הנוהג לסמן הלוואות מהבנק הזה?

ב. כצנלסון:
מהו התקציב הכולל שלכם בלשכות הסעד,
ומהו האחוז של המסכורות באופן יחסי
לסכום המוצא על עזרה ישירה לגבי העתיד?

סר בר-סלע:
ביחס להלבטה והנעלה: בגדים הנקנים ע"י
הלשכות והנפצאים במחסן שלנו, נקנים בהנחה
סווייטת, אבל בכל זאת, המחירים הם מחירים וזה די והותר כשבילנו;
ואכן צמצמנו רבות בשטח הקניות, מסיבה פשוטה כי אין במה לשלם.
והלשכות קובות מעט מעט. ביחס להלבטה והנעלה של בגדים טטומטים:
היינו מקבלים מחו"ל, בעיקר מדורם אפריקה, מ"הדסה" ועוד.

ד. נצר:
מהי סידת הנכונות שיש בידיעות שהופיעו
בעתונות בקשר לבגדים שהיו פיועדים לסעד,

ושהסתגנו למכירה חופטית?

סר בר סלע:
אני מבין זאת כפססות. זהו בדיוק כפי
שנעשה בחלוקת בטר ועוד מצרכים אחרים.

היו"ר א. אלטמן:

הואיל וזמננו סוגבל, ואנו רוצים להטמין בדיון זה, והואיל ונציג משרד הבריאות הרפיע, אזי אין לנו ברירה אלא להזמין את סר הלוי לטבוע הבא, בטעה 8.30 בבקר.

סר בר-סלע:

אשר לפגורים שנמצאו בתקציב: בזמן האחרון חלה איזו שהיא תזוזה לטובה. קבלנו לאחר הישיבה שהיתה כאן סכום של 150 אלף לירות מהאוצר, ואתמול קבלנו טוב 100 אלף לירות. (ד. נצר: לאיזה חודש זה שולם?) אצלנו זה תקציב ינואר.

הפגורים הם שונים. למשל, במעבדות שלנו אנו טלחנו חלק מהתקציב בעד דצמבר; זה לא היה עבור כל הסעיפים אלא רק לתמיכה ישירה של המעבדות. לתמיכה של המעבדות טברשויות המקומיות טלחנו את התקציב של נובמבר.

האוצר נותן חלקי כספים. את כל תקציב ינואר אנו מוכרחים להעביר לחודש ינואר.

כיום, האוצר חייב לנו סכום של 1,300,000 לירות.

ישנם מקומות שאנו חייבים שם בעד חודש, חודשיים וגם שלושה; וישנם מקומות שהפגור הוא עד כדי 4-5 חודשים.

אנו בקטנו שהתקציב הסופי ייראה כמו עבודות-דחק.

בקטר לנוהג במתן הלוואות: דבר זה צריך לעבור דרך העובדת הסוציאלית, ופחליטים על כך במרכז. הטאלונים נשלחים ע"י הלשכות.

תשובה לחברת הכנסת נצר: 1,800,000 ל"י זהו התקציב ללשכות הסוציאליות במעבדות.

בקטר לבגדים טמוטמים: היתה הפסקה במטלוח הבגדים. מיטהו הודיע לדרום אפריקה שכאילו ואיננו טעובינים יותר בבגדים טמוטמים, וכך זה נפסק. עתה הגיע טוב מטלוח, והחלו לחלק אותם.

היו"ר א. אלטמן:

אנו מודים לטר בר-סלע ואנו מזמינים אותו טוב לישיבה הבאה, שתקיים ביום ג', בטעה 8.30.

על סדר היום יעמוד טוב הדיון הזה, ואטפוז המקרים הסוציאליים בבתי החולים הטמטלתיים.

ד. נצר:

ברצוני לברך, בסם חברי הוועדה, את יו"ר הוועדה, א. אלטמן, על חזירתו לעבודתו.